

verzameld moeten worden, of wat nog beter zal zijn: entomologisch bezoek ook buiten het gewone seizoen. Zoo zal dunkt mij *Grapholitha lamda* F. ssp. *zinckenii* Tr. een goede kans hebben. *Nonagria*'s zullen toch zeker wel op de eilanden te vinden zijn.

D. MAC GILLAVRY.

Het ei van *Drepanopteryx phalaenoides* L.

In de Entom. Ber. N. 189 Dl. VIII, 1 Jan. 1933 p. 447 maakte ik melding van het feit, dat van de levenscyclus van *Drepanopteryx phalaenoides* L. het ei nog onbekend was. Onlangs werd door L. Fulmek in de „Arbeiten über morphologische und taxonomische Entomologie“ Bd. 8 Nr. 2, 15 Juli 1941 p. 127—130 het ei beschreven en afgebeeld. De geheele ontwikkeling uit het ei tot de volwassen larve wordt eveneens in dit artikel behandeld. Tot de aangehaalde lectuur behoort Killington, F. J., A Monograph of the British Neuroptera, II. 1937.

Bergen, N.H., „De Haaf“.

D. MAC GILLAVRY.

Verdrinkende Vlinders.

Het viel mij dikwijls op, dat in de slooten van mijn terrein, wanneer ze met kroos bedekt waren, in dat kroos mooie meanders en figuren voorkwamen. Die open lijnen waren ongelijk, maar soms vier en meer cm breed. Wie had die lijnen getrokken? Ze geleken zoo op de lijnen, die men vaak in het oppervlaktevuil der Amsterdamsche grachten kon zien, dat aanvankelijk aan de mogelijkheid van ratten gedacht werd als veroorzakers. Bij nadere beschouwing bleek echter veelal aan een der uiteinden een verdronken vlinder of een vlinderrestant te zitten. Ook kwam het voor, dat de vlinder nog leefde en door spartelen de voor verder trok.

Een zeer mooie lijn, van wel 8 à 10 m lengte en ruim 4 cm breed, bleek aan het uiteinde een *Brotolomia meticulosa* L. te bevatten. Toen ik mijn huisgenooten ging waarschuwen om de interessante figuur te komen bewonderen en om te trachten er een foto van te laten maken, had, bij terugkomst, de vlinder, na nog een paar meters gezwommen te hebben, de vaste wal bereikt en was zodoende in veilige haven gekomen. Fotografieren zou trouwens moeilijk geweest zijn, daar de sloot aan weerszij overschaduwde is en geheel het karakter van een boschsloot heeft.

Het aantal ook in 't open water te vinden vlinders is overigens vrij belangrijk; het betreft meest spanners, micro's en wat uilen. Vooral in voor- en najaar is dit het geval.

Toevallig het verslag van de Zomervergadering der N.E.V. van 1923 in handen krijgende, zie ik, dat daar *Coldewey* op pag. XCI een dergelijke opmerking maakt. Nu zullen het wel meest sloten en vijvers zijn met zeer spaarzame of ontbrekende vischbevolking, waar men deze observaties kan maken. De andere wateren zullen ook wel hun contingent van er in vliegende vlinders ontvangen, maar daar zullen ze zoo spoedig de prooi van de roofzuchtige waterbewoners worden, dat het verschijnsel niet zoo opvallend zal zijn. Bij mij hebben de sloten al zeer weinig bevolking en wat er nog is van visch, kikker, *Dytiscus*, enz., wordt in het koudere seizoen door de enkele overwinterende reigers grondig weggehaald.

Wanneer men dergelijke vlinders met een stok uit het water neemt en ze overbrengt in een kom schoon water, desnoods een enkele maal te ververschen, kan men ze zeer goed, door een stukje karton er onder te brengen, met de bijna steeds uitgespreide vleugels opnemen en laten drogen. Het blijkt dan, dat ze, als ze niet te lang in het water hebben gelegen, veelal bijna onbeschadigd zijn en dat vele, schijnbaar doode, na een paar uur drogen, nog springlevend zijn. Vele zijn nog zeer goed voor de verzameling te gebruiken. Dit is van belang, daar dergelijke vangsten wel eens wat goeds opleveren en zelfs een aanwijzing kunnen geven, wat er juist te vangen is. Zoo verkreeg *Coldewey* l.c. *Hybernia rupricapraria* Hb. en *Biston strataria* Hufn., terwijl ik zelf bemerkte, dat op mijn terrein *Bapta bimaculata* F. ging vliegen.

De oorzaak van het verschijnsel, dat juist in het koudere jaargetijde zooveel meer vlinders in het water terecht komen, is mij onbekend. Of door de ochtendnevels de vlinders laag vliegen of wel, dat valwinden een rol spelen, ik weet het niet. Overigens komen hier in het polderland ochtendnevels ook 's zomers genoeg voor.

Bergen, N. H., „De Haaf”.

D. MAC GILLAVRY.

Schade aan pruimen door bijen.

Eind Aug. tot begin Sept. 1941 veroorzaakten gewone honingbijen schade aan de gele boerenpruim te Aalsmeer. De bijen vraten in eenige dagen alle rijpe pruimen aan. Ook enkele wespen deden mee, naar schatting twintig bijen tegen een wesp. De talrijke in zwerm zoemende bijen wezen aan de plukster als het ware den weg waar een rijpe pruim te vinden was, dan moest zij er snel bij zijn om nog iets van den oogst te redden.

Bergen, N.H., „De Haaf”.

D. MAC GILLAVRY.
